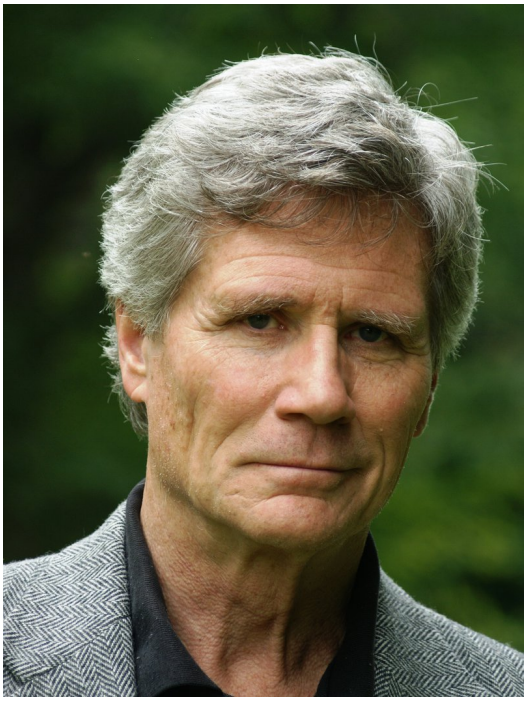
“Els grans canvis tenen poc a veure amb els líders”

John Verdon ROCA EDITORIAL.

John Verdon [http://www.johnverdon.net/] torna avui a la Llibreria 22 de Girona (19 h) per presentar la seva sisena novel·la, Cremaràs en la tempesta (Roca Editorial [http://www.rocalibros.com/autores/John+Verdon]), un nou cas de l’inspector retirat David Gurney.

El seu últim llibre reflecteix uns Estats Units convulsos, amb tensions racials, socials i econòmiques. Així els veu?No convulsos, però sí cada vegada més dividits. Sembla que les faccions dins de la nostra societat s’estan tornant cada vegada més tribals i també més hostils entre elles. Hi ha menys espai intermedi, som menys els que semblem desitjar una societat unida i compacta.Els seus llibres són polítics? Semblen descriure la lluita entre l’individu (Gurney) contra les institucions i les veritats –o postveritats– oficials?La lluita de Gurney no és tant contra les institucions com contra les persones falses i egoistes. Ell (i jo) veu el conflicte entre el bé i el mal com una cosa que succeeix dins de cadascun de nosaltres. Aleksandr Soljenitsin va expressar la idea que la línia entre el bé i el mal no corre entre els grups sinó que passa pel centre de cada cor humà. Gurney estaria d’acord amb això.Existeix White River tal com la descriu en el llibre o està inspirada en un determinat tipus de ciutat dels Estats Units? El nom té component simbòlic o metafòric?La ciutat anomenada White River en el meu llibre és un lloc fictici, i no puc dir exactament per què vaig triar aquest nom. Com moltes coses en les meves novel·les, simplement em va venir al cap i em va semblar bé. És una ciutat dividida racialment, i hi ha tensió en aquesta divisió pel controvertit tiroteig d’un home negre per part d’un oficial de policia blanc. Alguns personatges de la novel·la fan comentaris racistes vils i extremadament hostils, però no pretenc suggerir que la major part dels americans els facin o que comparteixin aquests sentiments. Aquesta manera de pensar existeix, tanmateix, a l’extrem més lleig d’un ampli espectre.Li puc preguntar sobre Trump? Com creu que el seu govern pot afectar el futur dels Estats Units i del món? No m’agrada parlar directament de Trump, perquè centrar-se en una sola persona –sigui Barack Obama o Donald Trump– posa massa èmfasi en aquesta persona com la causa o la solució dels nostres problemes. Hi havia una hipòtesi ingènua, per exemple, que l’elecció d’Obama significava que Amèrica estava fent grans avenços en la superació de les seves profundes divisions racials i que abraçava com mai abans els valors de la cooperació internacional. I crec que això va anar seguit per una creença, igualment ingènua, que la presidència de Trump havia fet que la nostra societat fos més racista i aïllada. Tanmateix, crec que els nostres problemes reals estan més arrelats que les seves manifestacions canviants. Les diferents personalitats i posicions polítiques dels nostres líders successius poden crear la il·lusió que les forces subjacents canvien més dràsticament del que realment ho fan. Però sospito que l’únic tipus de canvi que afecta realment el futur del nostre món és el que ocorre en els nostres cors, en un procés que és extremadament lent i que té poc a veure amb el líder de cada moment.Ha publicat sis llibres en menys d’una dècada. És un escriptor molt ràpid?En comparació amb altres autors de novel·la negra, no soc especialment ràpid, i he d’admetre que no tinc un calendari de treball disciplinat. Estic a mercè de la meva imaginació, i la meva imaginació sembla funcionar amb un calendari propi.Com definiria el personatge de Gurney i els seus mètodes?El nucli de la personalitat i la motivació de Gurney és la curiositat: un desig de saber la veritat, especialment quan aquesta veritat està sent amagada a propòsit. El seu gran regal,

la seva eina principal, és una ment lògica. La seva senzilla metodologia consisteix a reunir tanta informació dels fets com pugui i parlar amb tantes persones involucrades en el cas com sigui possible, sempre buscant una possible discrepància, una inconsistència. I quan la troba, la persegueix implacablement, i sovint descobreix que és la clau del trencaclosques.Creu que haver treballat en publicitat l'ajuda a entendre millor la psicologia del lector?Realment no penso en la psicologia del lector. La publicitat tracta de vendre un producte, però no veig la meva tasca com a escriptor d'aquesta manera. Simplement intento buscar i plasmar, tan bé com puc, històries que m'interessen.Li agraden els títols en català dels seus llibres? Té algun control sobre les traduccions o les portades de les edicions que es fan en altres països?No tinc cap control sobre aquests aspectes, ni vull tenir-ne. Els meus editors saben molt millor que jo el que és apropiat per a les seves cultures respectives i jo confio plenament en el seu judici.El fet que tant Gurney com vostè continuïn actius després de la jubilació pot donar esperança a tota aquella gent que entra en aquesta fase de la vida?L'esperança és bona. I estic convençut que sempre hi ha alguna cosa interessant i motivadora per fer a qualsevol edat.És la seva segona visita promocional a Girona en tres anys. Li va agradar la ciutat? Podria ser un bon escenari per a una aventura de Gurney com ho va ser per a 'Joc de trons'?Vaig descobrir, en la meva primera visita a Girona, que era un lloc encantador, i em va agradar que el meu editor em programés aquesta segona visita. Hauré de reflexionar seriosament sobre quines circumstàncies poden portar Gurney aquí.Li agraden les sèries de televisió? Creu que la revolució de les pantalles modificarà també els models literaris?Estan passant moltes coses interessants en el món de la ficció televisiva. S'ha convertit en un art distintiu que atrau un gran talent. Respecte a la pregunta de com això afectarà els models literaris, no en tinc ni idea. Cada vegada que crec que sé com es desenvoluparà una tendència en el futur, passa alguna cosa inesperada que ho canvia tot.Quin impacte ha tingut el procés català d'independència en els mitjans nord-americans? I què en pensa vostè del que està passant al nostre país?Els mitjans de comunicació nord-americans, especialment la televisió, estan majoritàriament orientats als Estats Units i són superficials en la seva cobertura de problemes internacionals complexos. Així que suposo que la situació catalana no ha tingut un gran impacte en els nostres mitjans. Però no soc un consumidor de televisió habitual, així que podria ser la persona equivocada per preguntar-li això. Pel que fa a la meva opinió sobre el que passa al vostre país, diria tres coses: primera, la situació pot ser el resultat inevitable de factors històrics i econòmics exclusius d'Espanya i Catalunya; segona, pot ser part d'una tendència que es produeix en altres parts del món, una tendència en què les forces que ens separen semblen cada cop més fortes que les forces que ens mantenen junts, i tercera, la meva opinió val molt poc.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 13-06-2018 Pàgina 38

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1412318-els-grans-canvis-tenen-poc-a-veure-amb-els-liders.html